

TAFSIR AV Kapitel 111, al-Masad ~ Eldslågorna

Kapitel 111, Al-Masad (Eldslågorna)

Beskrivning:

Detta kapitel hänvisar till en farbror till Profeten ﷺ som motsatte sig honom häftigt, liksom hans hustru. Han förolämpade Profeten ﷺ med "Tabban Lak" ("må du gå under!"). Detta mekanska kapitel var svaret.

Inledning

Abu Lahab var Profeten ﷺ Muhammeds farbror, må Guds nåd och välsignelser vara över honom. Lahab betyder lågor och han fick därför detta smeknamn på grund av sitt strålande ansikte. Tillsammans med sin hustru var Abu Lahab en av de mest fientliga motståndarna till Guds Sändebud ﷺ och de idéer han förmedlade.

Rabiah, son till Abbad, berättar: "När jag var ung såg jag en gång, tillsammans med min far, Guds Sändebud predika om islam för de arabiska stammarna, och säga: 'O söner av... (han nämnde deras

respektive stamnamn), jag är Guds Sändebud, sänd för att befalla er att underkasta er och dyrka Honom allena, åkalla ingen vid sidan av Honom, och att tro på mig och skydda mig tills jag fullgör det som Gud har anförtrott mig.' En vindögd, ljusansiktad man stod bakom honom, som brukade säga, efter att han hade avslutat: 'O söner av... denne man vill att ni ska överge al-Laat och al-`Uzza (två avgudar som dyrkades av de hedniska araberna) och era bundsförvanter bland jinnerna, barnen till Malik ibn Aqmas, och ersätta dem med dessa innovationer och nonsens som han har hittat på. Lyssna inte på honom, följ inte det han predikar.' Jag frågade min far vem den mannen var och han sade till mig att det var Abu Lahab, Profetens farbror."

Hans hustru, Arwa bint Harb ibn Umayyah, gav honom orubbligt stöd i hans hätska och obevekliga kampanj.

En dag gick Profeten ﷺ ut till ett stort torg i Mekka, steg upp på en höjd och kallade på Quraysh-folket. När de kom till honom sade han: "Om jag sade till er att en fiende närmar sig och kommer att attackera er i morgon bitti eller kväll, skulle ni tro mig?" "Ja," svarade de. "Lyssna på mig," fortsatte han, "jag varnar er för Guds fruktansvärda straff." Abu Lahab var där och snäste åt honom: "Till förbannelse med dig! För detta har du kallat oss?" Då uppenbarades detta kapitel.

Ett annat tillfälle var när Hashims klan, Profeten Muhammeds egen klan, under Abu Talibs ledning, beslutade av stamlojalitet att skydda Profeten trots att de avvisade den religion han predikade. Abu Lahab var den ende som intog en annan ståndpunkt. Även om han tillhörde samma klan, anslöt han sig istället till de motsatta Quraysh och deltog med dem i undertecknandet av dokumentet som införde en fullständig social och ekonomisk bojkott mot Hashims klan för att svälta ut dem om de inte utlämnade Profeten till dem.

Abu Lahab befallde också sina två söner att bryta förlovningen med Muhammeds två döttrar, som de hade varit trolovade med innan Muhammeds profetiska uppdrag. Hans syfte var att belasta Profeten med deras försörjning och välfärd.

Så fortsatte Abu Lahab och hans hustru, Arwa, som också kallades Umm Jameel, med sitt ihärdiga angrepp mot Profeten och hans budskap. Det faktum att de var nära grannar till Profeten gjorde situationen värre. Vi får veta att Umm Jameel brukade bära törnen och vassa trästycken och lägga dem längs Profetens väg.

Detta kapitel uppenbarades som ett motangrepp mot Abu Lahabs och hans hustrus fientliga kampanj. Gud tog det på Sig att säga det slutliga ordet på Sitt Sändebuds vägnar.

Verserna 1-3: Abu Lahabs straff

Det arabiska ordet *tabba*, översatt som "fördömd", betyder också misslyckande och avskärande. Ordet används två gånger i två olika betydelser. Först används det som en förbannelse, och i det andra fallet antyder det att förbannelsen redan har besvarats. Så, i en kort vers, förverkligas en handling som drar ner ridån över en stridsscen. Det som senare följer är endast en beskrivning av vad som skedde med kommentaren att "hans rikedom och hans vinning skall inte gagna honom." (Vers 2) Han kan inte undkomma. Han är besegrad, nedgjord och fördömd. Detta var hans öde i denna värld, men i det kommande livet "skall han få utstå en flammande eld." (Vers 3) Elden beskrivs som flammande för att betona att den rasar.

Verserna 4-5: Hans hustrus straff

"Och hans hustru, vedbärrerskan," skall vistas där med honom med "ett rep av palmfiber kring sin hals," med vilket hon, så att säga, dras in i helvetet, eller som hon använde för att binda vedknippen, beroende på om man antar en bokstavlig eller metaforisk tolkning av texten.

Språket i detta kapitel uppnår en anmärkningsvärd harmoni mellan ämnet och den atmosfär som byggs upp kring det. Helvetet, med sitt våldsamt brinnande *lahab*, eller lågor, kommer att bebos av Abu Lahab. Samtidigt kommer hans hustru, som samlar törnen och vassa trästycken - material som kan avsevärt öka eldens lågor - att mötas av samma eld med ett rep bundet kring hennes hals, hopknuten som ved. Hur fullkomligt välmatchade är inte orden och de bilder som framställs: straffet presenteras som av samma natur som gärningen - ved, rep, eld och *lahab!*

[«TAFSIR AV Kapitel 112, al-Ikhlās ~ Guds unika enhet](#)

[TAFSIR AV Kapitel 110, an-Nasr ~ Hjälpen»](#)

- [Bilal testar](#)
- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn ‘Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid‘ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummah](#)
- [Salafiyyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)